

Anasının baxışlarında yaşayır

Dərdli ana damarları çıxmış əlini gözü-nün üstünə qoyub göylərə baxır. Sanki ağ buluda dönüb göylərə çəkilmis oğlu-nun səmada ruhunu axtarır. Bizə elə gəlir ki, beş il əvvəl oğlu Cəmilə bəra-bər sevincini, arzusunu, ümidini də dəfn edib bu arıq, çölmsiz ana.

Özümüzü toparlayıb söhbətə haradan başlayaca-ğımızı düşünərkən, o bizi qabaqlayır. Dərd ortaqını, ömür-gün yoldaşını səsləyir:

- Həbil, Cəmilimin qonaqları gəlib, bayıra çıx-sana...

Evin harasına baxsan, şəhidin şəklini görürsən. Arzu dolu, sevgi dolu gülümsə baxışlar adamın düz gözü-nün içinə tuşlanır. İndi bu sakit, susqun otağı

Cəmilin əşyaları - telefonu, saati, dəftər-kitabı bəzə-yir. Elə bil bu dilsiz-ağızsız əşyalar da onları tərk edib bir də geri qayıtmayacaq sahibindən küsüblər.

Cəmilin hekayəsi minlərlə gənc azərbaycanlının Vətən sevgisini, torpaq eşqini və azadlıq uğrunda can-nından keçmək qətiyyətini özündə əxz edir. Söhbətə Aygün xanım körpü salır:

- Cəmilim çox vətənpərvər bala idi. Şəhidliyə gedən yolu da balam özü seçdiyi üçün dözü-rəm. Uşaqlıqdan özünü müharibəyə, döyüşə hazırlayırdı. İdmanla məşğul olurdu. Xocalı soyqırımı qurbanla-rının xatirəsinə həsr olunmuş məktəblərarası güllə atıcılığı üzrə "Mahir nişançı" turnirində III yerə çıxmışdı.

Haqqında bəhs etdiyimiz şəhid Cəmil Həbil oğlu Məmmədli 28 iyul 1999-cu ildə İsmayılıda dünyaya göz açıb. Bakıda orta məktəbi başa vurduqdan sonra Cəmil Məmmədli Azərbaycan Texniki Universiteti-nin Metallurgiya fakültəsində materialşünaslıq ixtisa-sı üzrə ali təhsil alıb. 2020-ci ilin iyulunda universi-ti bitirən kimi hərbi xidmətə yollanır. Cəmi iki ay sonra - Vətən müharibəsi başlayanda o, könüllü ön cəbhəyə getmək üçün komandanlığa müraciət edir. Füzulinin işğal altında olan torpaqlarının azadlığı uğ-runda gedən döyüşlərdə fəal iştirak edir.

Ananın başladığı söhbəti gözləri göz yaşında giz-lənən ata davam etdirir:

- Cəmilin döyüş yoldaşları tez-tez bizə baş çəkirlər, qəhrəmanlığından söz açırlar. Onda təsəlli tapı-ram ki, igid oğul böyütmüşük. Torpaqlarımızın işğal-dan azad olunmasında oğlumun da payı var. Cəmil öndə gedən igidlərimizdən olub. Hər kəs bilir ki, "atıcı Cəmil" mahir nişançı olub. Oktyabrın 14-dən 15-nə keçən gecə Hadrut istiqamətində gedən ağır döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhidlik zirvəsinə yük-səlib. Nə edə bilərik? Bu bir qismət, bir taledir.

Göz yaşına hakim ola bilməyən şəhid atası hıçqı-raraq fikrini belə yekunlaşdırır: "Oğlum cəbhəyə get-məsəydi, xələtdən ölərdik. Vətən yolunda bu qə-dər igidimiz can verərkən oğlum evdə qala bilməzdi. Biz onu halal böyütmüşdük. Vətənə, insanlara sevgi

ilə böyütmüşdük. İndi bizi yaşadan da onun qəhrə-manlığıdır".

Bu yerdə Aygün xanım susa bilmir:

- Cəmilin nəşi oktyabrın 15-də bayrağımıza bü-külüb gətirilmişdi. Oğlum İsmayılıdakı Şəhidlər xi-yabanında izdihamla torpağa tapşırıldı. Hər dəfə göy-lərə baxanda mənə elə gəlir ki, Cəmilin səsinə eşidi-rəm. Elə bil oğlum mənə deyir ki, ana, ağlama, məğ-rur ol, biz bu Vətəni qoruduq, qələbəmizlə bu tor-paqlara əbədi olaraq sülh gətirdik.

İndi Cəmil Məmmədlinin adı şəhidlər sırasında, ruhu isə azad Azərbaycan səmasında yaşayır. Bacısı dünyaya gələn körpəsinə qardaşının adını verib. Ay-gün xanım deyir ki, kiçik Cəmilimiz dayısına çox bənzəyir: "Nəvəmin başını qatmaq üçün ona oyuncaq silahlar yox, musiqi alətləri alırıq. Qoy bütün Azər-baycandan, eləcə də dünyamızdan həmişə musiqi sə-si gəlsin, göy üzünü ölüm saçan silahlar yox, sülh gö-yөрçinləri bəzəsin, analar gözü yaşlı qalmasın, övlad-ları ilə birlikdə arzularını da dəfn etməsinlər.

Cəmil Məmmədlinin torpaqlarımızın azad olun-ması uğrunda göstərdiyi igidlik dövlətimiz tərəfin-dən də yüksək qiymətləndirilib. Cəmil Məmmədli ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Füzulinin azad olunmasına görə" və "Xocavəndin azad olunmasına gö-rə" və "Cəsur döyüşçü" medalları ilə təltif edilib.

İllər, əsrlər keçəcək. Bu dünyaya Cəmil adlı min-lərlə oğul gələcək. Onlar Qarabağın azadlığı uğrunda canını fəda etmiş şəhidin adını daşıdıqları üçün qürur duyacaq, Cəmil Məmmədlinin xatirəsinə hörmətlə yad edəcəklər. Çünki Cəmil təkcə bir ailənin deyil, bir xalqın oğludur. O, Vətənin azadlığı, torpağın bü-tövlüyü, xalqın sabahı üçün canını qurban verdi, adı igidlik, vətənpərvərlik, mərdlik simvoluna çevrildi.

Bu torpaqda hər bahar yenidən açan çiçəklər ki-mi, Cəmilin xatirəsi də heç vaxt solmayacaq. O, xal-qın yaddaşında əbədi yaşayacaq, çünki Vətən üçün canından keçənlər ölmürlər, onlar Vətənin ruhuna çevrilirlər.

*Elşən QƏNİYEV,
İlham BABAYEV (foto),
"Azərbaycan"*